

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

περιοδική έκδοση συνδικαλιστικού & κοινωνικού προβληματισμού
της Ενιαίας Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εργαζομένων στην Εμπορική Τράπεζα

Μάιος
2011

ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ...!!!

Η καθημερινή καταπίεση που βιώνουν οι εργαζόμενοι στις Τράπεζες αγγίζει πραγματικά τα όρια του ψυχολογικού βασανιστηρίου. Οι πολυεθνικές τύπου Credit Agricole κυνικές και επιθετικές απαιτούν... απαιτούν... απαιτούν!!! Στόχους, μεγέθη, πωλήσεις, κέρδη. Κέρδη ψηφιακά, κέρδη αληθινά; Ποιος ξέρει και ποιος ενδιαφέρεται άραγε; Το θέμα είναι ότι εμείς είμαστε αναγκασμένοι να βιώνουμε συνεχώς και αδιαλείπτως τα αποτελέσματα αυτής της βαρβαρότητας.

Στο μεταξύ η κυβέρνηση ακάθεκτη, ασυγκίνητη συνεχίζει την εφαρμογή του μνημονίου. Έφτασε μάλιστα στο έσχατο σημείο να αναστείλει βασικές συνταγματικές διατάξεις όπως τα άρθρα 1 και 28 παρ. 3 του Ελληνικού Συντάγματος. Δεν σκοπεύουμε να κάνουμε καταγραφή των συνεπειών της κρίσης. Είναι γνωστό ότι οι πολιτικές που εφαρμόζονται είναι αντίθετες με τα συμφέροντα των εργαζομένων. Για να "περάσουν" όμως αυτές οι αλλαγές στην κοινωνική ασφάλιση, τις εργασιακές σχέσεις στην υγεία και στην παιδεία, έπρεπε αυτές να εμφανιστούν ως αναγκαίες για το ξεπέρασμα της κρίσης και την αποπληρωμή του χρέους.

Σήμερα βέβαια οι πάντες έχουν αντιληφθεί ότι όλα αυτά γίνονται για να διασφαλιστούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των εργοδοτών ακόμα πιο πολύ και όχι για το χρέος το οποίο άλλωστε αυξάνεται δυναμικά. Είναι φανερό ότι απώτερος στόχος του πολιτικού-οικονομικού κα-

τεστημένου είναι οι ατομικές συμβάσεις μεταξύ του μοναχικού εργαζόμενου και του εργοδότη.

Την ίδια στιγμή το συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται σε κατάσταση ύποπτης αδράνειας. Η ουσιαστική ανυπαρξία της Ομοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικών Οργανώσεων Ελλάδας γνωστής και ως ΟΤΟΕ είναι πραγματικά παροιμιώδης. Ένα από τα πιο ιστορικά συνδικάτα της χώρας έχει μετατραπεί σε χώρο καριέρας συνδικαλιστών με προοπτική υποурγοποίησης (Κουσελάς, Πρωτόπαπας). Δυστυχώς για όλους μας τώρα έφτασε η ώρα της αλήθειας και της ωμής πραγματικότητας. Τώρα που οι 65.000 εργαζόμενοι στις τράπεζες χρειάζονται ηγεσίες που να μπουν μπροστά και να οργανώσουν τον αγώνα, το μόνο που υπάρχει είναι μερικοί χαρτογιακάδες παρέα με κάποιους "ζεν πρεμιέ", που παριστάνουν τους σκληρούς απέναντι στους τραπεζίτες. Φυσικά υπάρχουν και οι εξαιρέσεις.

Αντιλαμβανόμαστε το γενικότερο κλίμα της ανασφάλειας αφενός και αφετέρου της ασφάλειας που υποτίθεται ότι προσφέρει ο συνδικαλιστής της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ. Ωστόσο το συμπέρασμα είναι ένα και είναι αμείλικτο. Δεν μπορείς να έχεις και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Αυτό πρέπει να γίνει κάποτε κατανοητό. Με πιο απλά λόγια ή θα έχεις συνδικάτο ή πελατειακό μηχανισμό βολέματος μειοψηφιών. Ας διαλέξουν οι εργαζόμενοι από εδώ και στο εξής: δήθεν βόλεμα ή αγώνας για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας, αναξιοκρατία στην προαγωγή ή αγώνας για πληρωμή υπερωριών και τήρηση του ωραρίου, ατομικοί στόχοι ή δημοκρατία και ανθρωπισμός στους χώρους εργασίας; Συλλογική ασφάλεια ή ατομική "ρουλέτα" με τον εργοδότη;

Ας το θυμούνται αυτό οι συνάδελφοι και ας αποφασίσουν οι ίδιοι με ποιους θα πορευτούν συνδικαλιστικά στο μέλλον! Με τους γνωστούς υπονομευτές των αγώνων για μια καλύτερη ζωή ή με τους τίμιους συνδικαλιστές που έχουν αποδείξει ότι ξέρουν να παλεύουν για τις υποθέσεις των εργαζομένων και να τις κερδίζουν; Αυτή τη φορά δεν χωράνε αυταπάτες και αδιαφορία! Αποφασιστικά στο δρόμο που χάραξαμε μαζί στο Caravel προχωράμε. Ξεπερνάμε τα καθημερινά προβλήματα και την αρνητική κατάσταση στο Σύλλογό μας και οργανωνόμαστε. Πείρα υπάρχει, αρκεί να γίνει και το βήμα. Και θα γίνει αυτή τη φορά....

Επιστολή του συναδέλφου Σπύρου Ξυπολόπουλου μετά την παράνομη και άδικη απόλυσή του από τη Γαλλική Διοίκηση της Εμπορικής Τράπεζας. Ο Σ. Ξυπολόπουλος έχει σε πρώτη φάση καταφύγει στην Επιθεώρηση Εργασίας η οποία όρισε συνάντηση με την Τράπεζα στις 31-05-2011. Η απόλυσή έγινε χωρίς καν να τηρηθεί η διαδικασία πειθαρχικού ελέγχου.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Σας αποκαλώ έτσι, αν και είμαι πλέον απολυμένος, γιατί ακόμα νιώθω ένας από σας. Κατ'αρχήν θα ήθελα να ευχαριστήσω την εφημερίδα "ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ", που μου έδωσε την ευκαιρία να επικοινωνήσω μαζί σας.

Η διοίκηση της τράπεζας αποφάσισε να με απολύσει επειδή είχα διένεξη με έναν συνάδελφο, που με έβρισε, και μάλιστα χωρίς λόγο, μπροστά σε πελάτες. Προφανώς θεώρησε ότι το να απωθήσεις συνάδελφο μπροστά σε πελάτες είναι πράξη που χαλάει την εικόνα της τράπεζας ενώ το να βρίσεις συνάδελφο μπροστά σε πελάτες δεν χαλάει την εικόνα της τράπεζας. Και το λέω αυτό γιατί απέλυσαν επιλεκτικά μόνο εμένα ενώ ο εν λόγω συνάδελφος συνεχίζει να εργάζεται. Ίσως γιατί εγώ δεν είχα τα "μέσα" για να κρατήσω τη θέση μου. Φυσικά δεν ζητώ να απολυθεί και αυτός, θα μπορούσαν όμως να

δείξουν την ίδια επιείκεια και σε μένα. Δεν με κάλεσαν ούτε καν να απολογηθώ και να υπερασπιστώ τον εαυτό μου, κάτι που δικαιούται ακόμα και ο χειρότερος εγκληματίας.

Δεν έχω περάσει ποτέ από πειθαρχικό έλεγχο όλα αυτά τα 20 χρόνια, που δούλευα στην τράπεζα.

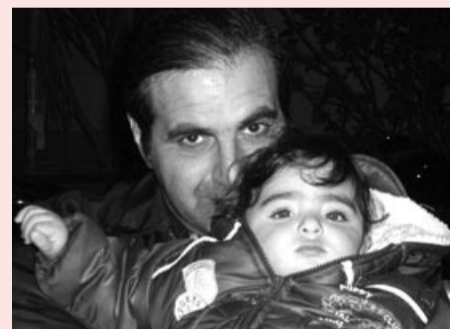
Γνωρίζω άτομα, που έχουν διαπράξει χειρότερα αδικήματα από μένα εντός υπηρεσίας, με πολλά πειθαρχικά και ακόμα δουλεύουν στην τράπεζα. Ίσως να ακούγομαι κακεντρεχής με αυτό που λέω αλλά με κάτι τέτοια σε παίρνει το παράπονο και λες: "γιατί εμένα";

Δεν ξέρω με τι σκεπτικό και τι κριτήρια κάνει τις απολύσεις η διοίκηση της τράπεζας. Ίσως να ήθελαν να κάνουν μία επίδειξη δύναμης με αποδέκτες εσάς και με εξιλαστήριο θύμα εμένα. Αυτό που ξέρω είναι ότι έχω μείνει στο δρόμο έχοντας γυναίκα και μωρό παιδί

και στην ηλικία των 45, που είμαι, δεν είναι εύκολο να σε προσλάβουν για δουλειά, ιδίως με την σημερινή οικονομική κατάσταση.

Φυσικά και αναγνωρίζω το λάθος που έκανα, ήταν όμως κάτι που έγινε εν βρασμό ψυχής και νομίζω ότι η τιμωρία για αυτό ήταν δυσανάλογα αυστηρή και απάνθρωπη.

Ίσως πολλοί από σας να πείτε "Και τι μας νοιάζει εμάς η ιστορία σου; Δικό σου πρόβλημα είναι, μόνος σου έμπλεξες, μόνος σου φρόντισε να ξεμπλέξεις". Σας τα γράφω όμως όλα αυτά γιατί στη δική μου θέση θα μπορούσε να βρεθεί ο καθένας από σας, κάτι που δεν εύχομαι ούτε στο χειρότερο εχθρό μου, να ζήσει δηλαδή το δράμα που ζω εγώ. Για αυτό το λόγο και με τη συναδελφική σας αλληλεγγύη, που ελπίζω ότι υπάρχει ακόμα στις μέρες μας, σας καλώ να μου συμπαρασταθείτε στον αγώνα, που πρόκειται να δώσω με τα

λιγοστά μέσα που έχω. Ξέρω ότι πολλοί από σας θα διστάσετε να έλθετε με το μέρος μου γιατί θα σκεφτείτε ότι με αυτό τον τρόπο τα βάζετε με την άλλη πλευρά, αυτή του εργοδότη σας. Θέλω όμως απλά να έχετε στο μυαλό σας, συνάδελφοι, ότι η καμπάνα που χτύπησε τώρα για μένα χτύπησε και για όλους εσάς ή, για να το πω καλύτερα, πιθανόν να χτυπήσει και για σας στο μέλλον, αν τώρα δεν κάνετε κάτι για αυτό.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας

Σπύρος Ξυπολόπουλος

Συνέντευξη με τον Γιάννη Κουζή*

Τη συνέντευξη

ήηρε ο θανάσης Τσακίρης

1. Σε μια ομιλία σας τονίσατε πως παρ'ότι έγιναν εντυπωσιακές αλλαγές στην ελληνική αγορά εργασίας, ήδη πριν από την εκδήλωση της κρίσης, ο χαρακτήρισμός της ως «άκαμπτης» παραμένει επίμονο. Πώς το εξηγείτε αυτό;

Η ελληνική αγορά εργασίας υπέστη σοβαρές αλλαγές κατά την 20ετία προς την κατεύθυνση του εναρμονισμού με την γενικότερη τάση και ειδικότερα με την σχεδιαζόμενη πολιτική της Ένωσης, από τις αρχές της δεκαετίας του '90, για μια ριζική μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης. Σε αυτό το πλαίσιο κύριος στόχος αναδεικνύεται η μείωση του εργατικού κόστους μέσω της ανάπτυξης της ευελιξίας της εργασίας με άξονα την απελευθέρωση των απολύσεων, την ευελιξία των μισθών και των ωραρίων και την ενίσχυση της παρουσίας των ευέλικτων και χαμηλά αμειβόμενων μορφών απασχόλησης. Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα υλοποιείται, με συστηματικό τρόπο με ποικιλία διαδοχικών και συμπληρωματικών ρυθμίσεων, μια μεγάλη ατζέντα αλλαγών που σχεδιάζεται και υιοθετείται σταδιακά ανάλογα με το πρόσφορο έδαφος που διαμορφώνει η εκάστοτε συγκυρία. Έτσι, λοιπόν, δρομολογείται η απορρύθμιση της εργατικής νομοθεσίας με όρους «εκαυχρονισμού» της και η ανάπτυξη του ευέλικτου προτύπου εργασίας που προστίθεται σε δύο παραδοσιακές ελληνικές ιδιαιτερότητες: εκείνη της πολιτικής των χαμηλών μισθών που αντιπροσωπεύουν μόλις το 70% των αντίστοιχων ετήσιων αμοιβών του ισχυρού πυρήνα της Ένωσης (E15), και εκείνη της παράνομης ευελιξίας που ανάγει την Ελλάδα σε αναμφισβήτητο, στην Ευρώπη, πρωτοπόρο στο πεδίο της παραβίασης και καταστρατήγησης της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας. Εντούτοις, η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων συνεχίζει να υποχωρεί αναδεικνύοντας το αυτονόητο, ότι δηλαδή αυτή δεν μεταφράζεται μονομερώς με όρους εργατικού κόστους αλλά είναι, κυρίως, απόρροια ποιοτικών επιλογών και επενδύσεων, στοιχείο που στην Ελλάδα απουσιάζει με κραυγαλέο τρόπο αφού η επί μακρόν υψηλή κερδοφορία δεν συνδέεται με παραγωγικές επενδύσεις. Παράλληλα η κατάσταση στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων επιδεινώνεται με την αποδόμηση των όρων εργασίας και την εντατικοποίηση των ρυθμών σε βαθμό που αρκετά πριν από την εκδήλωση της κρίσης να γίνεται λόγος για εκτεταμένες πρακτικές και εικόνες εργασιακού μεσαίωνα με την παρουσία 1, 5 εκατομμυρίου επισφαλών εργαζόμενων και ανέργων. Παρόλα αυτά, και κυρίως παρά την εισαγωγή και ενθάρρυνση κάθε τύπου ευελιξίας που ο βαθμός εφαρμογής του να εξαρτάται και από τις ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν την ελληνική αγορά εργασίας, αυτή εξακολουθεί να βάλλεται ως άκαμπτη και μη ευέλικτη.

Η κρίση και το μνημόνιο, ωστόσο, αποτελούν τη μεγάλη αφορμή και το τέλειο αλληθοι, προκειμένου να εφαρμοσθούν τα εναπομεινάντα μέτρα εκείνης της παλιάς ατζέντας που μέχρι πρόσφατα οι συνθήκες δεν ευνοούσαν την υιοθέτησή τους, και που σήμερα ο συνεχώς επιδεινούμενος συσχετισμός δυνάμεων για την εργασία, και η αμηχανία και ο φόβος για το χειρότερο που δημιουργεί η κρίση, δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις. Η κρίση αποτελεί τη μεγάλη ευκαιρία για την τελική επίθεση του μεγάλου κεφαλαίου απέναντι στην εργασία. Σε όλη αυτή την περίοδο των τελευταίων 25 χρόνων, άλλωστε, η κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού συνοδεύεται και από την σαφή στόχευση του κεφαλαίου να πάρει την ιστορική του ρεβάνς και να καταργήσει δικαιώματα αιώνων που αναγκάστηκε τυπικά να αποδεχθεί σε μια εποχή ανόδου του εργατικού κινήματος σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο.

Η επίθεση αυτή έχει σαν αφετηρία τον δημόσιο τομέα με στόχο την περαιτέρω υποχώρησή του υπέρ των ιδιωτικών επενδύσεων στο πεδίο των δραστηριοτήτων του, αλλά και το εργασιακό καθεστώς που επικρατεί σε αυτόν. Η κακόβουλη υποβάθμιση του δημόσιου τομέα, οι έκδηλες παθογένειές του, των οποίων οι αιτίες έντεχνα αποσιωπώνται και αποκρύπτονται, αποτελούν τη βάση

για τη λήψη μέτρων που δημιουργούν αντιδράσεις κοινωνικού αυτοματισμού χωρίς να κατανοείται ότι επέρχεται η επίθεση στους εργαζόμενους του ιδιωτικού που, στο εξής, δεν θα έχουν αναφορές για διεκδικήσεις για σύγκλιση με τον δημόσιο τομέα με όρους αναβάθμισης αλλά με όρους γενικής υποβάθμισης. Αυτή διευκολύνεται από την ηττοπαθή ψυχολογία που επιφέρει η κατάργηση δικαιωμάτων στο Δημόσιο με το εύλογο περισσότερο προστατευτικό θεσμικό πλαίσιο και την πολλαπλά ισχυρότερη συνδικαλιστική παρουσία.

Στη συνέχεια, εκτός από τα μέτρα περαιτέρω διευκόλυνσης της ευέλικτης εργασίας με τη μείωση του κόστους της μερικής απασχόλησης, την επέκταση της εκ περιτροπής εργασίας, τον τριπλασιασμό της ανώτατης διάρκειας δανεισμού των εργαζομένων, τη μείωση κατά 20% του κόστους της υπερεργασίας και των υπερωριών, επέρχονται σημαντικές αλλαγές σε δύο κεντρικούς πυλώνες των ατομικών και συλλογικών εργασιακών σχέσεων.

Ως προς τον πρώτο διευκολύνονται περαιτέρω οι απολύσεις, και μάλιστα σε μια περίοδο έξαρσης της ανεργίας. Αυτό υλοποιείται με την μείωση κατά 75% του χρόνου προειδοποίησης της απόλυσης επιτυγχάνοντας με έμμεσο τρόπο τη μείωση της αποζημίωσης, η οποία πλέον καταβάλλεται σε πολλές και μικρές δόσεις, ενώ καταργείται η υποχρέωση καταβολής της σε περίπτωση απόλυσης εντός δωδεκαμήνου. Σε αυτά προστίθεται η αύξηση κατά 50%-150% το όριο για τις ομαδικές απολύσεις ενώ την ίδια στιγμή η επιδότηση της ανεργίας σε ύψος και διάρκεια παραμένει σταθερή διατηρούμενη στις τελευταίες θέσεις ανάμεσα στις χώρες της Ένωσης.

Ως προς τον δεύτερο, που αναφέρεται στον τρόπο διαμόρφωσης των μισθών, απορρυθμίζεται το σύστημα των συλλογικών διαπραγματεύσεων και ανατρέπεται η αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης για την εργασία. Έτσι, λοιπόν, μια ειδικότερη και δυσμενέστερη συλλογική σύμβαση μπορεί να υπερισχύει μιας γενικότερης και ευνοϊκότερης. Γι' αυτό τον λόγο εισάγεται ένα νέο είδος ΣΣΕ, η ειδική επιχειρησιακή, που μπορεί να παρουσιάζει αρνητική απόκλιση από τον αντίστοιχο κλαδικό. Με αυτό τον τρόπο αίρεται η έννοια του κατώτατου κλαδικού μισθού, βάλλεται ο θεσμός του κλαδικού συνδικάτου, διαρρηγνύεται η συνοχή ανάμεσα στους εργαζόμενους του κλάδου, εισάγονται όροι αθέμιτου ανταγωνισμού ανάμεσα στις επιχειρήσεις, και, τέλος, μέσα από τη γενίκευση αυτών των συμβάσεων, αίρεται στην πράξη και ο θεσμός της επέκτασης των κλαδικών συμβάσεων που ωστόσο απειλείται με κατάργηση αν δεν προχωρήσουν οι νέες συμβάσεις. Πρόκειται για ωμό εκβιασμό. Επίσης, να μην μας διαφεύγει ότι ο μνημονιακός νόμος 3845/10 προβλέπει και τη διάβρωση και του γενικού κατώτατου μισθού μέσα από δυσμενέστερες κλαδικές ή επιχειρησιακές συμβάσεις, ρύθμιση που προς το παρόν παραμένει ανενεργός. Παρόλα αυτά ήδη εφαρμόζεται μέσα από τις ετήσιες συμβάσεις μαθητείας η αμοιβή των νεοπροσλαμβανόμενων ηλικίας 16-24 ετών αντίστοιχη με το 80% του γενικού κατώτατου μισθού. Και όλοι γνωρίζουμε, και από την πρόσφατη πρακτική των stages στο Δημόσιο, πώς καταστρατηγείται ο θεσμός της μαθητείας και υποκρύπτει κανονική εργασία.

Τέλος, η μείωση του μισθολογικού κόστους επιτυγχάνεται με την πίεση που ασκούν οι νέες ρυθμίσεις στο σύνολό τους απέναντι στον εργαζόμενο όταν η υψηλή ανεργία και οι εύκολες πλέον απολύσεις οδηγούν είτε στην υπογραφή ειδικών ΣΣΕ, είτε σε ατομική βάση να δέχονται την μετατροπή της πλήρους απασχόλησης σε μερική και σε εκ περιτροπής εργασία (4ήμερα, 3ήμερα). Και μέχρι στιγμής αυτές οι ατομικές συμφωνίες έχουν διογκωθεί και οι άνεργοι προσεγγίζουν τις 800. 000.

Να, λοιπόν, γιατί κάποιοι εξακολουθούν, προ μνημονίου, να επικαλούνται το άκαμπτο της ελληνικής αγοράς εργασίας εφόσον η ήδη υψηλή της ευελιξία δεν είναι αρκετή και επιδιώκουν την απόλυτη ανάπτυξη της και την απελευθέρωση και των κεντρικών πυλώνων προστασίας του εργαζόμενου.

2. Ισχύει ότι το τραπεζικό σύστημα είχε δύσκαμπτες εργασιακές σχέσεις;

Στον τραπεζικό κλάδο το κύριο στοιχείο «ακαμψίας» θεωρείται η κλαδική του σύμβαση. Άλλωστε η ΕΤΕ εδώ και πολύ καιρό πρωτοστατεί, με πολλές προφάσεις, στην κατάργηση της κλαδικής σύμβασης και στην αποκέντρωση της διαπραγματεύσεως στο πεδίο της επιχείρησης. Στο στόχαστρο είναι και όλο το θεσμικό πλαίσιο των κατακτήσεων που έχει επιτύχει ο κλάδος μέχρι σήμερα, που το νέο πλαίσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων, σε συνδυασμό και με την αποδυνάμωση του ΟΜΕΔ, και ειδικότερα της διαιτησίας που δεν είναι αρμόδια πλέον για θεσμικούς

χαρακτήρα συλλογικές διαφορές. Επίσης, αν επισημάνουμε ότι οι μισθοί στον τραπεζικό κλάδο κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες δεν είχαν την εξέλιξη του απώτερου παρελθόντος, παρά την εκρηκτική αύξηση της κερδοφορίας των τραπεζών. Και αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ακαμψία. Και τέλος η ευελιξία ολοένα και περισσότερο κερδίζει έδαφος με τα νέα συστήματα αξιολόγησης και αμοιβών, τα ωράρια και τις ευέλικτες εργασίες στις οποίες συγκαταλέγονται και οι μορφές δανεισμού και εργολαβίας και με προσωπικό των θυγατρικών εταιρειών τραπεζικών ομίλων που απασχολούνται για πολλά χρόνια ως τραπεζικοί υπάλληλοι χωρίς να τους αναγνωρίζεται το καθεστώς του τραπεζοϋπαλλήλου.

3. Τι ρόλο έρχεται να παίξει το Αναθεωρημένο Μνημόνιο στον καθορισμό των εργασιακών σχέσεων στο χώρο των τραπεζών;

Οι αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις των τραπεζοϋπαλλήλων λόγω μνημονίου παρασύρονται από τις γενικότερες εξελίξεις στις εργασιακές σχέσεις. Ειδικότερα η αποκέντρωση των ΣΣΕ και η εξουδετέρωση της ΟΤΟΕ είναι βασικός στόχος. Μην ξεχνάμε ότι το περιεχόμενο των ΣΣΕ, ακόμη και των νέων ειδικών, θα εστιάζεται στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και στην διολίσθηση των επιχειρησιακών συνδικάτων στον ανταγωνιστικό οίστρο των εργοδοτών τους και στην συνακόλουθη αδιαφορία για την τύχη των συναδέλφων τους που απασχολούνται σε ανταγωνιστικές τράπεζες. Και αυτό γιατί θα έχει διαρραγεί η στοιχειώδης αλληλεγγύη που διασφαλίζει η κλαδική σύμβαση. Το επόμενο βήμα είναι η πλήρης εξατομίκευση των αμοιβών με τη γενίκευση των ατομικών στόχων αμοιβής και καριέρας και η άκρατη εντατικοποίηση της εργασίας που οδηγεί ακόμη και σε δραματικά αποτελέσματα. Το φαινόμενο των μαζικών αυτοκτονιών με αφορμή το εργασιακό καθεστώς που συναντάμε σε άλλες αναπτυγμένες χώρες δεν πρέπει να το θεωρούμε μακρινό.

Οι εργασιακές σχέσεις στις τράπεζες αναμένεται να επηρεασθούν από τις σχεδιαζόμενες ιδιωτικοποιήσεις και από τον μνημονιακό στόχο για σύγκλιση ανάμεσα στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, από τις εξαγορές και συγχωνεύσεις. Τα πρόσφατα μέτρα για την Αγροτική είναι απολύτως ενδεικτικά, ενώ η απειλή του εισοδήματος ισοθλοστομίας, των συντάξεων στην ΤτΕ επιβεβαιώνουν τις ανησυχίες.

4. Πώς πρέπει να κινηθεί το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα και στον κλάδο μας;

Το συνδικαλιστικό κίνημα, στο σύνολό του, βάλλεται από πολλούς παράγοντες εξωγενείς και εσωγενείς. Έχει παρουσιάσει μεγάλο βαθμό αναξιοπιστίας. Η συνδικαλιστική πυκνότητα υποχωρεί επικίνδυνα αλλά δεν είναι τυχαίο και το ότι σε αντίστοιχο βαθμό περίπου υποχωρεί και το μερίδιο της εργασίας στο παραγόμενο εισόδημα υπέρ του μεριδίου του κεφαλαίου. Η συλλογική δράση σήμερα είναι αναγκαία όσο ποτέ άλλοτε όταν ο στόχος της άληθης πλευράς είναι η πλήρης εξατομίκευση σε ένα ολοένα και περισσότερο δυσμενές κλίμα για τον εργαζόμενο. Το συνδικαλιστικό κίνημα σήμερα οφείλει να επανέλθει έμπρακτα στις παραδοσιακές αξίες μακριά από την κυριαρχία μηχανισμών διάσπασης που λειτουργούν ερήμην και σε βάρος των εργαζομένων. Απαιτείται μια νέα, γνήσια και αυτόνομη συνδικαλιστική κουλτούρα που δεν έχει καμία σχέση με την παραταξιακή και κομματική οπτική των πραγμάτων. Οφείλει επίσης να στραφεί σε όλο το φάσμα της μισθωτής εργασίας και κυρίως στο πλέον ευάλωτα τμήματά της. Για παράδειγμα, είναι ενάντια στις βασικές συνδικαλιστικές αξίες, αλλά και στην αποτελεσματική παρέμβαση του κινήματος στις τράπεζες, η ουσιαστική αδιαφορία τραπεζικών σωματείων απέναντι στο φαινόμενο των ενοικιαζόμενων εργαζομένων και η μη αναζήτηση τρόπων για την συνδικαλιστική ένταξη και συνεργασία μαζί τους. Παράλληλα επιβάλλεται η οργανωτική ανασυγκρότηση των συνδικάτων μέσα στην οποία θα πρέπει να εξετασθεί σοβαρά η συγχώνευση ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, όπως άλλωστε συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, πόσο μάλλον που η σχέση ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ακόμη και του στενού του πυρήνα του, είναι συγκλίνουσα ως προς το εργασιακό καθεστώς, και στην δημόσια διοίκηση πολλαπλασιάζονται οι σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Τέλος, ο συνδικαλισμός, κατά την εποχή της παγκοσμιοποίησης και της απόλυτης κυριαρχίας των πολυεθνικών, πρέπει να ενισχύσει σοβαρά τον διεθνοποιημένο του ρόλο και τον προσανατολισμό, χωρίς να υποβαθμίζει την εθνική διάσταση που και αυτή δεν θα πρέπει να μεταφράζεται με όρους εθνικής εσωστρέφειας και περικαρράκωσης.

*** Ο Γιάννης Κουζής είναι καθηγητής και διευθυντής του Τμήματος Κοινωνικής Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου και επιστημονικός συνεργάτης του Ινστιτούτου Εργασίας ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.**

www.easp.gr

ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΡΩΣΗ
ΕΠΙΧΑΡΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

περιοδική έκδοση συνδικαλιστικού & κοινωνικού προβληματισμού
της Ενιαίας Αγωνιστικής Σύσπερσης Εργαζομένων στην Εμπορική Τράπεζα

Εκδότης:
Αθανάσιος Τσακίρης, Τηλ. : 210 3284937

Υπεύθυνος Ύλη:
Σπύρος Μητροτάσιος

Συντακτική Επιτροπή:
Καρούμπαλη Μαρίνα, Κοντοζής Δημήτρης,
Μητροτάσιος Σπύρος, Σκρίκα Αλεξάνδρα,
Σπυρόπουλος Νίκος, Τσακίρης Θανάσης

Επισκεφθείτε το νέο, ανανεωμένο site της ΕΑΣ <http://www.easp.gr>
και για την καθημερινή σας ενημέρωση το ιστολόγιο της ΕΑΣ <http://easpemporiki.wordpress.com>
Επίσης, επικοινωνείτε μαζί μας στο facebook EASP EMPORIKI
και για σύντομα μηνύματα στο <https://twitter.com/EASPEMPORIKI>

ΚΕΡΑΤΕΑ 2011

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ “ΓΑΛΑΤΙΚΟ ΧΩΡΙΟ” ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ

Η υπόθεση της Κερατέας είναι ένα γεγονός με ποικίλες προεκτάσεις και οπτικές που αξίζει να αναλυθούν και να αποτελέσουν τροφή για ευρύτερη σκέψη και αμφισβήτηση αξιωμάτων. Ας προσπαθήσουμε να τα ερευνήσουμε μέσα από μία σύντομη εξιστόρηση των γεγονότων.

Ο περιφερειακός σχεδιασμός της κυβέρνησης περιλαμβάνει δημιουργία χωματεράς στην περιοχή της Κερατέας. Για να ξεκινήσουν οι εργασίες όμως απαιτούνται τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις στις προσφυγές τόσο της Δημοτικής Αρχής όσο και των πολιτών έναντι της πολιτείας και του εργολάβου. Μιλάμε για 4 δίκες τουλάχιστον. Μπροστά στην πιθανότητα καθυστέρησης και απώλειας ευρωπαϊκών κεφαλαίων, στις 11/12/2010 τοποθετούνται στη θέση Οβριόκαστρο 3 μηχανήματα. Η ενέργεια έγινε στις 3 τα ξημερώματα και συνοδεία ΜΑΤ, γεγονός που από μόνο του προδίδει την ανασφάλεια της κυβέρνησης λόγω της εις γνώση της παραβίαση της νομιμότητας. Η αντίδραση των κατοίκων ήταν να στήσουν μπλόκα στους δρόμους που θα μπορούσαν να περάσουν τα υπόλοιπα μηχανήματα. Η αστυνομία από τη μεριά της στρατοπέδευσε έναντι των κατοίκων και ξεκίνησε ο περίφημος πια «κλεφτοπόλεμος» που διήρκεσε ως τις 18/04/2011.

Το πρώτο θέμα που τίθεται είναι: Ποιος έχει δίκιο; Πάνω σε αυτό υπάρχει ολόκληρη επιχειρηματολογία των κατοίκων που μπορεί κανείς εύκολα να βρει στα [www. antixyta.blogspot.com](http://www.antixyta.blogspot.com) και στο [www. forkeratea.blogspot.com](http://www.forkeratea.blogspot.com). Η κυβερνητική άποψη είναι ότι «κάπου πρέπει να πάνε τα σκουπίδια και αναγκαστικά κάποιος θα υποφέρει από αυτό». Το ότι έναντι του δημοσίου συμφέροντος θα γίνουν έργα που θα διαταράξουν τη ζωή ορισμένων πολιτών, είναι αναπόφευκτο σε οποιοδήποτε πολιτικό σύστημα. Αυτό που πρέπει όμως να διασφαρίζεται είναι η ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων και η αποζημίωση με κάποιο τρόπο των θιγόμενων πολιτών. Στην Κερατέα αυτό δεν έγινε. Η προκήρυξη του διαγωνισμού για το έργο αναφέρει ΧΥΤΑ που στην πράξη είναι η γνωστή μας χαβούζα. Αυτό που περνάς από την Αττική Οδό στο ύψος της κακομοίρας της Φυλής και αν έχει νοτιά κλείνεις παράθυρο και σανιδώνεις το γκάζι. Οι Κερατιώτες-Λαυριώτες θέτουν σοβαρότατα θέματα όπως η απαξίωση του αρχαιολογικού χώρου, η μόλυνση του υδροφόρου κηλη, αλλά η ουσία είναι ότι δεν επιθυμούν να υποδεχθούν τα σκουπίδια όλης της Αττικής με προχειρότητα. Το αντεπιχείρημα είναι ότι πρέπει να εμπιστευθούν την κυβέρνηση και τον εργολάβο πως στο μέλλον θα παρθούν μέτρα για την προστασία τους. Μα ποιος μπορεί να εμπιστευθεί πλέον ελληνική πολιτική ηγεσία; Ειδικά στην περίοδο που διανύουμε με το σύστημα στα πρόθυρα κατάρρευσης είναι μάλλον θράσος και υποκρισία να ζητάς την εμπιστοσύνη των πολιτών. Την εμπιστοσύνη την κερδίζεις με έργα και σίγουρα όχι με ατάκες του τύπου «λεφτά υπάρχουν». Πέρασε αυτή η εποχή. Ο κόσμος απαιτεί πλέον να δει τις προθέσεις και μετά να αποδεχθεί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι αποτυχημένες προσπάθειες για τακτοποίηση των ημιυπαίθριων. Δεν πάει ο πολίτης να πληρώσει πριν σιγουρευτεί ότι δε θα τον κοροϊδέψουν. Έτσι κι ο Κερατιώτης όταν δε βλέπει τα σχετικά ΦΕΚ να εξασφαλίζουν σύγχρονες μεθόδους αξιοποίησης των απορριμμάτων, αντιδράει με όποιο τρόπο μπορεί.

Το αίτημα των κατοίκων της Κερατέας είναι μη ταξικό, γεγονός που δυσκόλεψε την αριστερά να συνταχθεί, τη δεξιά να πάρει θέση και την κυβέρνηση να το χειριστεί. Δεν μπορούσαν να χωνέψουν ότι μία ολόκληρη πόλη ήταν εξεγερμένη και δικαιολογούσε πράξεις βίαιης αντίστασης. Οι μάνες συνόδευαν τα παιδιά μέχρι το σημείο σύγκρουσης, οι γιαγιάδες μαγείρευαν για τους παραμένοντες στο μπλόκο και οι άντρες δεν έβληπαν την ώρα να τελειώσουν τις δουλειές τους για να ξεκινήσουν την παραγωγή πολεμοφοδίων. Έτσι κατέφυγαν στη συλλήβδην καταδίκη της τοπικής κοινωνίας, μιλώντας ρατσιστικά για αρβανίτες που κοιτάζουν μόνο το συμφέρον τους και υποστηρίζοντας ότι όλα τα σπίτια του χωριού είναι αυθαίρετα, ίσες και αν ήταν θα έπρεπε να τους τιμωρήσουμε με τη χαβούζα.

Ένα βασικό επιχείρημα των υποστηρικτών της βίαιης λύσης είναι ο σεβασμός στους νόμους του κράτους όπως αυτοί ψηφίστηκαν από τη βουλή. Εδώ η Κερατέα εγειρεί και το πιο σοβαρό ερώτημα. Είναι τελικά ικανή και δίκαιη η αντιπροσωπευτική δημοκρατία; Μήπως το πολίτευμα στο οποίο συνηθίσαμε έχει ελλείψεις; όταν ο ψηφοφόρος καλείται να επιλέξει κυβέρνηση δεν μπορεί να γνωρίζει όλες τις επιμέρους αποφάσεις που θα λάβει στα 4 προσεχή έτη. Παραμερίζω το επίκαιρο γεγονός ότι η κυβέρνηση εξελέγη με υποσχέσεις που δεν είχε σκοπό να τηρήσει. Το πρώτο σκέλος του προβλήματος, λοιπόν, είναι ότι ο ψηφοφόρος δε γνώριζε ότι θα γίνει ένα καταστροφικό για τον ίδιο έργο. Υποχρεούται, λοιπόν, να το αποδεχθεί επειδή η πλειοψηφία των αντιπροσώπων το αποφάσισε; Το δεύτερο σκέλος είναι ότι ο ψηφοφόρος επιλέγει βάσει του συνόλου των πολιτικών που πρεσβεύει ένα κόμμα. Εάν ένα θέμα

Φαίνεται όμως πως το ποτάμι δε γυρίζει πίσω και μακάρι να μη μείνουμε σε απραξία, αλλά να υλοποιηθεί το έργο όπως προτείνει ο δήμος Λαυρεωτικής με σύγχρονες μεθόδους που θα γίνουν πιλότος για πανελλαδική λύση του σοβαρότατου προβλήματος των απορριμμάτων.

ζωτικής σημασίας για το ίδιο τον βρίσκει αντίθετο είναι πολύ πιθανό και σωστό να ψηφίσει το εν λόγω κόμμα γιατί στη ζυγαριά της απόφασης θα βαραίνουν περισσότερο τα υπόλοιπα. Δε νομιμοποιείται, όμως, αυτός ο άνθρωπος να αντιδράσει την ώρα που το κόμμα του θα εφαρμόσει τη διάταξη που θεωρεί ότι του υποβαθμίζει τη ζωή; Τέλος, προβάλλεται έντονα ότι η κοινωνική αντίδραση είναι νόμιμη μόνο εναντίων απολυταρχικών καθεστώτων. Ξεχνάνε όμως ότι οι περισσότερες κοινωνικές κατακτήσεις οφείλονται στη λαϊκή διαμαρτυρία στα πλαίσια του δημοκρατικού πολιτεύματος. Οι απεργίες, οι πορείες και όλες οι μορφές αντίστασης είναι ο μοναδικός τρόπος που απέδωσε. Εάν οι πολίτες σέβονταν οποιοδήποτε ψήφισμα της βουλής ή τους απαγορευόταν αντίδραση σε αυτό θα είχαμε το πιο παράδοξο πολιτικό σύστημα. Την Απολυταρχική Δημοκρατία.

Το δίλημμα της κυβέρνησης μετά από 4 μήνες συγκρούσεων ήταν το εξής: Η υποχώρηση σε τέτοιους καιρούς θα δώσει λαβή για πιο έντονες διεκδικήσεις σε άλλες κοινωνικές ομάδες. Η βίαιη καταστολή πιθανόν να είχε θύματα ανθρώπινες ζωές που θα ήταν το έναυσμα για εξάπλωση των συγκρούσεων σε κάθε γωνιά της χώρας. Ο συσσωρευμένος θυμός του λαού θέλει μόνο μία αφορμή για να ξεσπάσει κι αυτό το μέτρησαν πολύ στα κυβερνητικά επιτελεία. Έτσι φτάσαμε στην άτακτη υποχώρηση με αργό τα στρατευμένα δημοσιεύματα που προσπαθούν να πείσουν τους υποψήφιους διεκδικητές άλλων ζητημάτων, καθώς και τους υποστηρικτές της βίαιης επιβολής, ότι το έργο θα γίνει και ότι κάποιος υπουργός δε συμφωνούν με τις συζητήσεις που γίνονται. Φαίνεται όμως πως το ποτάμι δε γυρίζει πίσω και μακάρι να μη μείνουμε σε απραξία, αλλά να υλοποιηθεί το έργο όπως προτείνει ο δήμος Λαυρεωτικής με σύγχρονες μεθόδους που θα γίνουν πιλότος για πανελλαδική λύση του σοβαρότατου προβλήματος των απορριμμάτων.

Ρία Πανασπούρου

«Κόρακας κοράκου μάτι...βχάει»

Το καλοκαίρι του 2007, λίγο πριν από το επίσημο ξέσπασμα της κρίσης, οι τράπεζες στην Μεγάλη Βρετανία αντιμετώπιζαν όλο και πιο οξυμένα προβλήματα. Η φύσκα των ακινήτων έσκασε, η αγορά υποθηκωμένων τίτλων κατέρρευσε και οι τράπεζες που είχαν προβεί σε υπερβολική δανειοδότηση τα προηγούμενα χρόνια, άρχισαν να έχουν προβλήματα ρευστότητας. Οι αγορές δεν τις εμπιστευόταν και δεν τις δάνειζαν και αυτές με τη σειρά τους δυσκολευόταν να βρουν και ν' αντλήσουν κεφάλαια.

Η τράπεζα της ιστορίας μας λεγόταν Northern Rock. Την 12η Σεπτεμβρίου 2007 έκλεισε τις πόρτες της και ζήτησε κεφάλαια από την κεντρική τράπεζα της Αγγλίας για να πληρώσει τους καταθέτες της οι οποίοι, παραμερίζοντας το παραδοσιακό βρετανικό τους φλέγμα, έσπευσαν πανικόβλητοι στην τράπεζα να περισώσουν τις οικονομίες τους που ήταν οι κόποι μιας ζωής.

Τι κι αν βγήκε η Διοίκηση της Northern Rock να πει ότι δεν τρέχει τίποτα, τι κι αν η κυβέρνηση έδινε χωρίς φειδώ τις εγγυήσεις της, τι κι αν η κεντρική τράπεζα διαβεβαίωνε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα και λόγος ανησυχίας, οι ουρές που δημιουργήθηκαν στα καταστήματα ήταν δεκάδες μέτρα. Ο πανικός ήταν πανικός. Έσπευδαν όλοι από τις έξι το πρωί, περιμένοντας ώρες στην ουρά, να πάρουν τις καταθέσεις τους. Εντάσεις, διαξίφισμοί, φωνές και διαμαρτυρίες ήταν η καθημερινότητα που αντιμετώπιζαν οι συνάδελφοι της συγκεκριμένης τράπεζας. Όπως μάλιστα γίνεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις, μαζεύτηκαν και διάφοροι περίεργοι. Άνθρωποι άσχετοι που δεν είχαν καταθέσεις, άνθρωποι που ήθελαν απλώς να δουν και να γευθούν τον φόβο. Την κατάσταση αυτή, ως συνήθως, υποδούλιζε και συντηρούσε η τηλεόραση και όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Πέρασαν οι μέρες, πέρασαν και οι βδομάδες. Η κρίση απλώθηκε σ' όλο τον κόσμο, η Northern Rock έπαψε ν'

αποτελεί το κέντρο του ενδιαφέροντος και το γεγονός σιγά – σιγά ξεχάστηκε.

Η πιο πάνω ιστορία περιγράφεται στο βιβλίο «ΟΙ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟΙ» των Nicholas A. Christakis και James H. Fowler, εκδόσεις ΚΑΤΟΠΤΡΟ, οι οποίοι σε συνέχεια όλων αυτών αναφέρουν επί λέξει (σελ. 188): «Και το πιο εκπληκτικό ήταν ότι υπόαλληλοί άλλων τραπεζών έσπευσαν έξω από πολλή υποκαταστήματα σαν γύπες, μοιράζοντας διαφημιστικά και παροτρύνοντας τους πελάτες της Northern Rock να μεταφέρουν τα χρήματά τους στις δικές τους τράπεζες».

Σημείωση : Είμαι σίγουρος ότι, αυτοί οι συνάδελφοι των άλλων τραπεζών, προσπαθούσαν να καλύψουν ατομικούς στόχους.

*Κοντοζής Δημήτρης
Μέλος Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης
του ΣΕΕΤ*

ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Του Σπύρου Μητροτάσιου

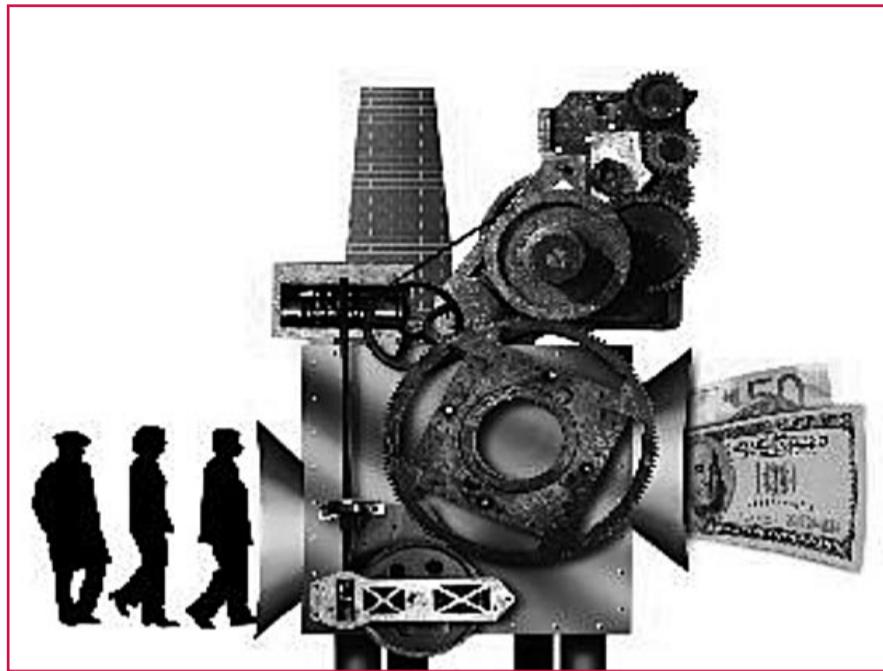
ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Το εγχειρίδιο αξιολόγησης, απόδοσης & ανάπτυξης που έστειλε ηλεκτρονικά το Ανθρώπινο Δυναμικό σε όλους τους συναδέλφους στις 18. 02 αποτελείται από εκτυπωμένο υλικό 97 σελίδων. Σύμφωνα δε με την επικεφαλής της Μονάδας Επιλογής, Εκπαίδευσης & Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού κ. Παγώνη σε συνέντευξή της στο περιοδικό 7 ημέρες "η Μονάδα σε στενή συνεργασία με τους εργαζόμενους (:)" και τη διοίκηση της Τράπεζας, εργάστηκε με στόχο το σχεδιασμό ενός καλά μελετημένου συστήματος αξιολόγησης...". Πιο τυπικοί οι συντάκτες της Έκθεσης Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης αναφέρουν ότι το "Το νέο σύστημα αξιολόγησης προέκυψε μετά από διαβούλευση με το Σύλλογο Εργαζομένων..." (ΕΚΕ σελ. 37, παρ. 1. 12 Αξιολόγηση). Εμείς με τη σειρά μας να πούμε απλά ότι το Νέο σύστημα Αξιολόγησης Απόδοσης & Ανάπτυξης συμφωνήθηκε με τη Διοίκηση από τις παρατάξεις ΔΗΣΥΕ και ΔΑΚΕ. Στη συνεδρίαση του ΔΣ του Συλλόγου για την κύρωση του Δελτίου Αξιολόγησης οι ΕΑΣ, ΕΣΑΚ, και ΟΔΟΣ ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ διαφώνησαν. Αυτά για την ιστορία χωρίς να μπαίνουμε σε λεπτομέρειες.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Καταρχάς θα πρέπει να πούμε ότι η νέα φιλοσοφία που θέλει να επιβάλλει η πολυεθνική Credit Agricole βρίσκεται συμπυκνωμένη στην έννοια της απόδοσης. Η ίδια η λέξη απόδοση είναι η δεύτερη πιο συχνή λέξη στο εγχειρίδιο (τη συναντάμε 100 φορές). Η απόδοση λοιπόν του εργαζόμενου είναι το ζητούμενο και για την πολυεθνική αλλά (όπως φαίνεται) και για τους συνδικαλιστές "της Τράπεζας που μας αξίζει". Απόδοση

1. σλόγκαν της ΔΗΣΥΕ (ΠΑΣΚΕ) σε ανακοινώσεις της, αλλά και του Συλλόγου (μιας και μαζί με τη ΔΑΚΕ έχουν την πλειοψηφία)

η οποία σύμφωνα με το πόνημά τους δηλαδή το Δελτίο Αξιολόγησης είναι ένα μετρήσιμο μέγεθος και εξαρτάται από τρία πράγματα:

1. Την απόδοση της εργασίας

Η απόδοση εργασίας αφορά στο "βαθμό συνεισφοράς και συμβολής του Αξιολογούμενου στην εκτέλεση των εργασιών και στην ανάπτυξη του Κατ/τος/Τομέα/Διεύθυνσης που εργάζεται". Πρακτικά αυτό σημαίνει "βαθμός επιτυχίας στην εκτέλεση των καθημερινών εργασιών και επιτυχή συμμετοχή σε έργα της Μονάδας ή άλλου χώρου". Οι εμπνευστές του συστήματος αφιερώνουν στο περιεχόμενο της έννοιας "απόδοση εργασίας" μόνο ένα μικρό κομμάτι 3 όλο κι όλο προτάσεων(!!!) στο "Γλωσσάριο". Γιατί τόσο λίγο; Προφανώς θέλουν να αποφύγουν την άμεση και γραπτή αναφορά στη στοχοθεσία. Αλλιώς θα πρέπει να μας εξηγήσουν πως θα μετρηθεί η απόδοση χωρίς καταγραφή της επίτευξης στόχων; Μήπως "θα μυρίζει" ο αξιολογητής "τα νύχια του" στην Ετήσια Συνάντηση;

Ωστόσο αναφορά σε ατομικούς στόχους γίνεται στο "Βήματα Διαδικασίας Αξιολόγησης Απόδοσης" και αφορά το Ανώτατο Στελέχος το οποίο... ενημερώνει, δηλαδή επιμερίζει, τον στόχο του στα Διοικητικά Στελέχη (Δ/ντες Κατ/των), τα οποία με τη σειρά τους επιμερίζουν το στόχο τους στους "επόμενους" μέσω του Sales Portal. Άρα λοιπόν ατομικοί στόχοι υπάρχουν, απλά μπαίνουν από την πίσω πόρτα.

2. Τις επαγγελματικές ικανότητες

Για τις επαγγελματικές ικανότητες αφιερώνονται 49 σελίδες όπου αναλύονται τα χαρακτηριστικά αυτών των ικανοτήτων καθώς και ο τρόπος βαθμολόγησης τους. Χωρίζονται δε σε τρεις ομάδες ανάλογα με την ιεραρχία. Και επειδή αξιολογούνται όλοι ως και ο διευθύνων σύμβουλος,

οι επαγγελματικές ικανότητες χωρίζονται σε αυτές του Ανώτατου Στελέχους, του Διοικητικού Στελέχους και τέλος του Μεσαίου Στελέχους-Λειτουργού. Οι Διευθυντές των κατ/των βρίσκονται "στη μέση" και ανήκουν στα Διοικητικά στελέχη για να το αποδώσουμε κάπως σχηματικά.

Οι επαγγελματικές ικανότητες είναι, θα λέγαμε, το σύνολο των υποκειμενικών-μη μετρήσιμων κριτηρίων που πρέπει να πληρεί ο εργαζόμενος (π.χ. υπευθυνότητα, ομαδικότητα, προσαρμοστικότητα, πειθώ κλπ). Όλες αυτές οι ικανότητες οι οποίες συνολικά ανέρχονται σε 18 αναλύονται και βαθμολογούνται από το 1 έως το 5. Η βαθμολόγηση αυτή δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα σφιχτοδεμένο σύνολο "παρακολούθησης" (η ερώτηση Νο 8 στις "Συχνές Ερωτήσεις" είναι χαρακτηριστική)² και καταγραφής του αξιολογούμενου σε σχέση με την απόδοσή του και την αφοσίωσή του στους στόχους της Τράπεζας.

Έννοιες όπως διστάζει, αδιαφορεί, δεσμεύεται, κατανοεί, προσαρμόζει, γνωρίζει, εξετάζει, αδυνατεί, χρησιμοποιεί, προσεγγίζει, επαναπροσδιορίζει... τις ευκαιρίες, τα προβλήματα, την κερδοφορία, την αγορά, τους στόχους, τις συνέπειες κλπ δημιουργούν πραγματικά το περιβάλλον για την δημιουρ-

2. Η ερώτηση αφορά στο πως αξιολογούμε μια επαγγελματική ικανότητα. Η απάντηση είναι η εξής: "Παρατηρούμε(!!!), δίνουμε ιδιαίτερη προσοχή στον τρόπο με τον οποίο ο λειτουργός χειρίζεται τα καθημερινά θέματα που προκύπτουν..."

ΑΠΟΔΟΣΗΣ & ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

γία ενός σύγχρονου πωλησιακού ανθρώπινου ρομπότ στην υπηρεσία της αξιοποίησης του κεφαλαίου. Η πλήρης πνευματική και ψυχική αποκτήνωση σε όλο της το μεγαλείο. Και όλο αυτό το αποκρουστικό για την ανθρώπινη ψυχοσύνθεση παραγωγικό-διοικητικό μοντέλο, αποτελεί σύμφωνα με τους συνδικαλιστές της ΔΗΣΥΕ μια λαμπρή σελίδα στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος³!!!!!! Αλλά είπαμε... "καθείς εφ' ω ετάχθη"

3. Τις επαγγελματικές γνώσεις

Οι επαγγελματικές γνώσεις οι οποίες συνολικά αναφέρονται σε **26 διαφορετικά γνωστικά πεδία** (4 γενικές κ' 22 ειδικές) παρουσιάζονται σε 5 σελίδες όπου παρατίθενται οι ορισμοί τους σύντομα και κωδικοποιημένα (π.χ. τι σημαίνει γνώση ξένης γλώσσας ή τι σημαίνει Αξιολόγηση Κινδύνων).

Υπάρχει ξεχωριστός ενδεικτικός πίνακας για τις επαγγελματικές γνώσεις του Δικτύου καταστημάτων ανάλογα με τη στελεχική θέση του εργαζόμενου (από teller ως Περιφ. Διευθυντή). Από τις γνώσεις αυτές οι περισσότερες είναι κοινές και ελάχιστες μόνο συναντώνται ως γνώσεις ενός και μόνο στελέχους (π.χ. η αξιολόγηση κινδύνων εμφανίζεται ως ενδεικτική επαγγελματική γνώση στον πίνακα του Διευθυντή Κατ/τος και μόνο εκεί). Συνολικά οι **ενδεικτικές** επαγγελματικές γνώσεις (κοινές και μη κοινές) του Δικτύου είναι 13.

ΠΑΓΙΔΕΣ στην ΚΛΙΜΑΚΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Τέλος υπάρχει η κλίμακα αξιολόγησης απόδοσης εργασίας & επαγγελματικών γνώσεων. Η κλίμακα είναι από το 1 ως το 5 και αναφέρεται αφ' ενός στην απόδοση ("πωλησιακή" και "διεκπεραιωτική") και αφετέρου στην προσπάθεια και στο ενδιαφέρον που καταβάλλει ο εργαζόμενος για βελτίωση του σε αυτούς τους τομείς!!! Ναι βαθμολογείται και το ενδιαφέρον...

3. Από εννιάσέλιδη (sic) ανακοίνωση της ΔΗΣΥΕ (ΠΑΣΚΕ) στις 29/09/2009 ως "απάντηση" στους "ψεύτες και ανεύθυνους"... όπως μας χαρακτήριζε τότε.

Σε αυτά τα πλαίσια βαθμολογούνται-αξιολογούνται και συγκεκριμένες συμπεριφορές(?) οι οποίες αναλύονται στην ενότητα "Επαγγελματικές Ικανότητες". Τι εννοούν όμως εδώ οι "συνεργάτες" μας λέγοντας συμπεριφορές; Ας δούμε για παράδειγμα την επαγγελματική ικανότητα "Προσαρμοστικότητα". Διαβάζουμε:

"Αντιστέκεται στην ανάγκη για αλλαγή, εμμένοντας σε παγιωμένες απόψεις και τρόπους εργασίας που δεν εξυπηρετούν τις μεταβαλλόμενες συνθήκες και απαιτήσεις του περιβάλλοντος εργασίας", δηλαδή, *"Αντιλαμβάνεται τις αλλαγές ως αρνητικές εμπειρίες που προκαλούν πίεση και άγχος".* *"Αντιστέκεται στις νέες ιδέες/καταστάσεις"* Με απλά λόγια η φυσιολογική, ανθρώπινη αντίδραση στην καθημερινή ψυχολογική καταπίεση του συναδέλφου από την εργοδοτική εξουσία βαθμολογείται όσο πιο αρνητικά γίνεται. Αυτές οι συμπεριφορές βαθμολογούνται με 1.

Συμπέρασμα; Όσο πιο ανθρώπινος είσαι τόσο πιο χαμηλά θα βαθμολογείσαι. Όσο θα αντιστέκεσαι στη μετατροπή σου σε σύγχρονο εργασιακό - πωλησιακό ρομπότ, όσο λιγότερο θα θέλεις να πουλάς τον εαυτό σου, τη ζωή σου, το μυαλό σου στις απαιτήσεις των εκμεταλλευτών τόσο χειρότερα θα βαθμολογείσαι. Βέβαια αυτούς τους καταλαβαίνουμε. Αυτό που δεν καταλάβαμε ακόμα είναι γιατί όλο αυτό το απάνθρωπο κατασκεύασμα αποτελεί "λαμπρή σελίδα του συνδικαλιστικού κινήματος".

Και για να τελειώνουμε με την ουσία του Δελτίου Αξιολόγησης προσέξτε πως βαθμολογείται ο Δ/ντης Κατ/τος στην επαγγελματική ικανότητα "Διοίκηση Ομάδας". Βαθμολογείται, ουσιαστικά επιβραβεύεται, με 5 στην περίπτωση που *"Αντιμετωπίζει ευθέως θέματα χαμηλής απόδοσης, εξηγώντας τις πιθανές συνέπειες και επιβάλλοντάς τες"* Τα συμπεράσματα δικά σας.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Τα "προεόρτια" της προσπάθειας κατάρτησης του ισχύοντος Οργανισμού Προσωπικού είχαν αρχίσει με το Δελτίο Αξιολόγησης μόνο που οι εργαζόμενοι δεν το είχαν αντιληφθεί, για αυτό και σε ένα σημαντικό βαθμό "έπιασε" η εξαπάτηση των συναδέλφων από τη ΔΗΣΥΕ/ΠΑΣΚΕ (κυρίως), εξαπάτηση η οποία συνοδεύτηκε και από το γνωστό υβρεολόγιο των συνδικαλιστών της απέναντί μας. Ευτυχώς για όλους μας στη δεύτερη τους προσπάθεια οι κυβερνητικοί και εργοδοτικοί συνδικαλιστές προσέκρουσαν στο τείχος των συναδέλφων και γύρισαν πίσω στον κ. Strub "με άδεια χέρια". Η προσπάθεια ισοπέδωσης του Οργανισμού Προσωπικού σταμάτησε στις 04/12/2010 έξω από την είσοδο της αίθουσας συνεδριάσεων του Divani Caravel. Αν είχαμε κάνει το ίδιο και με το Δελτίο Αξιολόγησης τώρα θα ήμασταν πολύ καλύτερα. Βέβαια τότε δεν έκαναν το "λάθος" να το φέρουν στη Γενική Συνέλευση...

Αντίο Λίτσα

Η Λίτσα Σωτηροπούλου έφυγε από κοντά μας. Έχασε μια άνιση μάχη την οποία όμως έδωσε παθιασμένη. Η Λίτσα Σωτηροπούλου διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας κατά τη διετία 2008-2010. Ήταν εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΕΑΣ. Τη σεμνή αλλά μαχητική αγωνίστρια αποχαιρέτησε εκ μέρους φίλων, συναδέλφων και συναγωνιστών της ο Νίκος Δέλκος.

Τον Οκτώβρη του 1997, παραμονή μιας απεργίας γυρίζοντας τους ορόφους και τα γραφεία του Κεντρικού Καταστήματος τη Εμπορικής Τράπεζας και ενημερώνοντας τους εργαζόμενους για την απεργία της επόμενης ημέρας, σε ένα γραφείο μια συνάδελφος, άρχισε να μιλά εκείνη για την απεργία και τα αιτήματα και για την ανάγκη να απεργήσουν όλοι, να έχουμε συμμετοχή κλπ. Μα, της λέμε, πρώτη φορά σ' ακούμε να μιλάς έτσι... Εσύ ποτέ σχεδόν δεν ασχολιόσουνα με αυτά τα απεργιακά.... Τι συνέβη; Έγινε κάτι; Γυρίζει τότε εκείνη και μας δείχνει στο βάθος μια συνάδελφό της... Αυτή φταίει μας λέει... από τότε που ήρθε εδώ γι αυτά συζητάμε. Η «αυτή» ήταν η Λίτσα Σωτηροπούλου... Έτσι γνωρίσαμε τη Λίτσα. Μιλώντας και συζητώντας για αγώνες. Ήταν λίγους μήνες αφότου είχε προσληφθεί στην Εμπορική Τράπεζα. Η Λίτσα όμως είχε εργαστεί και αλλού αρκετά χρόνια, στον ιδιωτικό τομέα, σκληρά χρόνια. Στην τράπεζα ήρθε ώριμη με αρκετές συνδικαλιστικές και πολιτικές εμπειρίες.

ΑΥΤΗ ΗΤΑΝ Η ΛΙΤΣΑ

Οι επικήδειοι εκφωνούνται συνήθως για ευρέως γνωστά πρόσωπα ή για σπουδαίους με εισαγωγικά ή χωρίς, ανθρώπους.

Η Λίτσα, όμως, ήταν ένας σπουδαίος και σημαντικός άνθρωπος.

Μιλήσαμε τις προηγούμενες μέρες, αλλά και σήμερα με συναδέλφους της στη δουλειά, με συναδέλφους της στο Δ.Σ. του Συλλόγου, αλλά και με συναδέλφους της στην ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ στη συνδικαλιστική παράταξη που ανήκε και η Λίτσα και με το ψηφοδέλτιο της οποίας εκλέχτηκε στο Δ.Σ. του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ενός ιστορικού και σημαντικού πανελλαδικού σωματείου. Εκεί θα ήταν και τώρα, στο Δ.Σ. του Συλλόγου αν δεν της τύχαινε η ασθένειά της...

Ρωτήσαμε, λοιπόν, αυτούς τους συναδέλφους της που ήταν μαζί της και τη γνώριζαν καλά τι θα θυμούνται από τη Λίτσα.

Θα θυμούνται, μας είπαν, το δυνατό της χαρακτήρα, την έντονη προσωπικότητά της, την απλότητα και τη σεμνότητά της... Το χαμόγελό της και την ιδιαίτερα εμφανή

Η Λίτσα Σωτηροπούλου δεύτερη από δεξιά, σε περιφρούρηση του Κεντρικού Καταστήματος

της αισιοδοξία. Τη στάση ζωής της... αλλά και το τελευταίο της, ίσως, ζειμπέκικο, εδώ στην Καισαριανή, λίγο παρακάτω στις Μαριώς 15-20 μήνες πριν σε μια έξοδο με τους συναγωνιστές της....

Θα θυμούνται τον αγώνα της για την ενότητα της Αριστεράς και σε πολιτικό αλλά και σε συνδικαλιστικό επίπεδο.

Θα θυμούνται, μας είπαν, τη σιγουριά και την ασφάλεια που ένοιωθαν δίπλα της στη δουλειά, αλλά κυρίως την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ της....

Ακόμη θα την έχουν στη σκέψη τους ως έναν έντιμο και δίκαιο άνθρωπο αλλά και ως μια μαχητική και διεκδικητική αγωνίστρια.... Έτσι δεν είναι οι πραγματικοί αριστεροί; αναρωτήθηκε μια συνάδελφός της.

ΑΥΤΗ ΗΤΑΝ Η ΛΙΤΣΑ

Η Λίτσα ήταν ανήσυχο πνεύμα. Έψαχνε, αναζητούσε, προβληματιζόταν.

Άλλωστε και η πολιτική της πορεία είχε αυτά τα στοιχεία. Πορεία όμως ρήξης με την υπάρχουσα και καθεστηκυία κατάσταση με χάραξη μιας άλλης πορείας και ανασύνθεσης μιας άλλης Αριστεράς.

Η Λίτσα αμφισβητούσε. Δεν δεχόταν εύκολα οτιδήποτε. Είχε ισχυρή άποψη και γνώμη για την πολιτική, το συνδικαλισμό, για τη ζωή... Δεν καθάριζες εύκολα μαζί της.... **ΑΥΤΗ ΗΤΑΝ Η ΛΙΤΣΑ.**

Η Λίτσα θα είναι κοντά μας στους πολιτικούς, συνδικαλιστικούς και κοινωνικούς αγώνες μας.

Θα είναι κοντά μας στη δουλειά να μας θυμίζει την ευθύνη τη συνέπεια τη δεοντολογία, την αλληλεγγύη, τον αγώνα.

Θα είναι κοντά μας στις Γενικές Συνελεύσεις του Συλλόγου μας, στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Συλλόγου, σε όλες τις διαδικασίες της ΕΝΙΑΙΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ.

Θα είναι κοντά μας κάτω από τα πανό με υψωμένη γροθιά στις πορείες για τα δίκια και τα άδικα του κόσμου τούτου.

Κοντά μας μπροστά από το πανό με τη λέξη ΑΠΕΡΓΙΑ στην περιφρούρηση των απεργιών και των αγώνων μας, κοντά μας στο γράψιμο της εφημερίδας μας.

Κοντά στο σωματείο κοντά σε όλους τους εργαζόμενους γιατί όπως συνήθιζε και η ίδια να λέει

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ.

Λίτσα, αγαπημένη μας Λίτσα,

Σήμερα είναι εδώ μαζί σου, όλοι οι αγαπημένοι σου άνθρωποι, οι δικοί σου, οι πολύ κοντινοί σου, η οικογένειά σου, οι φίλοι σου.

Είναι και συνάδελφοί σου και συναγωνιστές σου και σύντροφοί σου.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΦΡΟΥΡΑ

Σφίγγουμε τη γροθιά μας και θα συνεχίσουμε την προσπάθεια και τον αγώνα για έναν άλλο κόσμο σαν κι αυτό που κι εσύ ονειρευόσουν με αισιοδοξία και χαμόγελο, με κέφι και όρεξη όπως και εσύ ακούραστα το έκανες.

Θα είσαι πάντα στο μυαλό μας, στην ψυχή και στην καρδιά μας.

Θα είσαι πάντα

η ΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΛΙΤΣΑ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Απόσπασμα από κείμενο που έγραψε η Λίτσα για να διαβαστεί σε μια Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μια και δεν θα μπορούσε εκείνη να παραβρεθεί.

ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ

Ο συνδικαλισμός έρχεται από παλιά και πάει μακριά

Τα συνδικάτα περιέχουν μέσα τους την ιδέα της ενότητας, της συλλογικότητας, της συναδελφικότητας, της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας, των ανθρώπινων σχέσεων, της κοινότητας των αναγκών και των επιδιώξεων. Με λίγα λόγια περιέχουν το «όλοι μαζί και όχι ο καθένας μόνος του».

Παρ' όλ' αυτά, είναι δικαίωμα, αλλά και υποχρέωση του κάθε εργαζόμενου να παλέψει για να αποτιναχτεί «η αρχαία σκουριά» από τα συνδικάτα και να συσπειρωθεί γύρω από το σωματείο που ανήκει.

Με όπλο την αλληλεγγύη

Η έννοια του Συλλόγου είναι αξεχώριστη με την έννοια της αλληλεγγύης και της συμπαράστασης. Αλληλεγγύη όχι μόνο σε κάθε υπάλληλο της Τράπεζας, ο οποίος αντιμετωπίζει προβλήματα, αλλά και σε κάθε εργαζόμενο, σε κάθε κλάδο, που αντιστέκεται και πα-

λεύει. Γιατί, όταν χτυπάνε έναν, είναι σαν να χτυπάνε όλους μας.

Την αλληλεγγύη θα πρέπει να τη δίνουμε απλόχερα, διότι και εμείς είμαστε τμήμα της εργατικής τάξης και ο Σύλλογός μας είναι κομμάτι του συνδικαλιστικού κινήματος.

Συνδικαλισμός βάσης...

Αυτό που μας λείπει δεν είναι μια ομάδα ικανών συνδικαλιστών που θα λύσει τα προβλήματα. Δεν θέλουμε ούτε καλούς ούτε κακούς εκπρόσωπους, ούτε «ταξικούς» ούτε λιγότερο ταξικούς. Θέλουμε την αυτενέργεια των ίδιων των εργαζομένων.

Η συναδελφικότητα, η ανθρώπινη επαφή, οι κοινωνικές σχέσεις, το ανέβασμα του μορφωτικού επιπέδου, η καλλιέργεια στοιχείων ενός άλλου πολιτισμού θα πρέπει να είναι μέσα στις επιδιώξεις του Συλλόγου.

Θα πρέπει να καλλιεργήσουμε τη αντίληψη ότι συνδικαλιστής είναι κάθε εργαζόμενος που παλεύει με

συνειδητό τρόπο και ασχολείται με τα προβλήματα των εργαζομένων. Δεν είναι, μόνο, ο εκλεγμένος σε κάποιο Δ.Σ. Κατά συνέπεια, σύλλογος είναι ο κάθε συνάδελφος.

Στο Σύλλογο είναι αναγκαίο να προβάλλουμε τη συλλογικότητα. Απ' αυτή τη σκοπιά, ίσως, θα πρέπει να προωθούμε και την εναλλαγή στα τυπικά αξιώματα που ο νόμος απαιτεί να υπάρχουν. Ως πρόεδρος, αντιπρόεδρος, γεν. γραμματέας μπορεί να εναλλάσσονται αρκετοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

Κατά συνέπεια, η κουλτούρα που είναι αναγκαίο να προβάλλουμε είναι ότι στο δικό μας Σύλλογο δεν έχει σημασία ποιος θα εκλεγεί. Έχει, όμως, μεγάλη σημασία πόσοι θα συμμετέχουν και πόσοι θα ψηφίσουν. Είναι και αυτό ένας δείκτης της δύναμης και της ικανότητας συσπείρωσης του Συλλόγου.

Η δύναμη είναι στην ενότητά μας

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΙΤΣΑ

Από την Ενιαία Αγωνιστική Σύσπείρωση (ΕΑΣ)

Τνωρίζατε ότι:

- * Η αγγλική λέξη **after** προέρχεται από την ομηρική "αυτάρ"; Ο Όμηρος λέει: θα σας διηγηθώ τι έγινε αυτό.
- * Η λατινική λέξη **amen** προέρχεται από την αρχαία **μην**=αληθώς (Ιλιάδα β299-301), Η εξέλιξη της είναι το σημερινό **αμέ!**
- * Η λέξη **dollar** προέρχεται από το **τάλλαρρον** = καλάθι που χρησίμευε ως μονάδα μέτρησης στις ανταλλαγές π. χ. δώσε μου πέντε τάλλαρα σιτάρι
- * Επίσης η έκφραση **kiss me** από το **κύσον με** = φίλησέ με (...είπε ο Οδυσσεύς στην Πηνελόπη)

- * Η λέξη **minor** παράγεται από το **μινύς** που σημαίνει μικρός. Στα επίσημα γεύματα είχαν το "**μινύθες γραμμάτων**" μικρό κείμενο όπου αναγραφόταν τι περιελάμβανε το γεύμα! Παράγωγο του είναι το **menu!!!**
- * Η λέξη **serpent**=λατινικά **serpo** από το **έρπω** (ερπετό). Η δασεία προφέρεται ως σ=σερπετό
- * Ομοίως η λέξη **sex** παράγεται από την λέξη **έξις** η οποία δασύνεται και γίνεται **s+έξις**

Ερμής

Είναι γεγονός:

Judas Priest και Whitesnake μαζί τον Ιούλιο στην Αθήνα 5 Ιουλίου 2011 Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου

Δύο μυθικά συγκροτήματα του «σκληρού ήχου» θα βρεθούν μαζί στην Αθήνα, την Τρίτη, 5 Ιουλίου. Οι Judas Priest -στην τελευταία περιόδειά της καριέρας τους- και οι Whitesnake θα εμφανιστούν στην Πλατεία Νερού στον Ολυμπιακό Πόλο του Φαλήρου, σε μια συναυλία που θα μείνει στην ιστορία. Μαζί τους θα εμφανιστούν και άλλα σημαντικά ονόματα από τον metal και hard rock ήχο...Λίγοι ίσως γνωρίζουν ότι οι Judas Priest πήραν το όνομά τους από το τραγούδι "The Ballad Of Frankie Lee And Judas Priest" του Bob Dylan.

Για να γιορτάσουν το γεγονός, οι Priest έχουν ανακοινώσει ότι σκέφτονται να περιλάβουν στο setlist της περιοδείας τουλάχιστον ένα τραγούδι από κάθε τους δίσκο, ώστε να μην αφήσουν ούτε έναν οπαδό απογοητευμένο! Και φυσικά, υπόσχονται ότι θα δείξουν σε όλο τον πιθανή πώς πρέπει να είναι μια πραγματική metal συναυλία, αντάξια της κληρονομιάς που αφήνουν πίσω τους.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι Priest θα αποδείξουν για άλλη μια φορά ότι... "Heavy Metal is the law"!

Ο David Coverdale θα τραγουδήσει ξανά "is this love?" Μετά τις εμφανίσεις τους με τους Scorpions και τους Def Leppard, οι Whitesnake μας επισκέπτονται για τρίτη φορά τα τελευταία χρόνια. Στις 5 Ιουλίου, οι Whitesnake θα μας παρουσιάσουν ένα show-ανασκόπηση με όλες τις μεγάλες επιτυχίες τους ("Here I Go Again", "Is This Love", "Fool For Your Loving", "Still Of The Night", "Now You're Gone", κλπ.).

Εισιτήρια: Πωλούνται ήδη προς 50 ευρώ στο [www. ticketarena. gr](http://www.ticketarena.gr) και στα καταστήματα Public και Tickethouse. Την ημέρα της συναυλίας, θα πωλούνται προς 58 ευρώ μόνο από τα ταμεία του συναυλιακού χώρου. Οι πόρτες ανοίγουν στις 17:00.

Πληροφορίες: 210 9611118 και [www. detoxevents. gr](http://www.detoxevents.gr)

Ο Θανάσης Βέγγος έφυγε για τη Μαγική Πόλη

Με τον θάνατο του Θανάση Βέγγου τέλειωσε μια ολόκληρη εποχή αγώνων για τη ζωή και την ελευθερία. Αυτή η εποχή είχε τους χαρακτηριστικούς ανθρώπους της. Ένας από αυτούς που αγωνίστηκαν και εκφράστηκαν με το δικό τους, τον ιδιόμορφο, τρόπο ήταν ο Θανάσης Βέγγος. Ο Θανάσης της Μακρονήσου που έγινε ο Θανάσης της Μαγικής Πόλης, του Δράκου, του Ψηλά τα Χέρια Χίτλερ, του θ-Β, του Τι Έκανες στον Πόλεμο Θανάση αλλά και των Ήσυχων Ημερών του Αυγούστου, του Περί Ανέμων και Υδάτων. Με την κωμική κινηματογραφική δράση του απεικόνισε στη μικρή οθόνη τους απλούς ανθρώπους της χώρας, αυτούς που παλεύουν να επιβιώσουν κάτω από τις πιο αντίξοες και παράλογες συνθήκες αλλά δεν ξεχνούν ότι είναι οι "καλοί άνθρωποι" του Θανάση. Είναι άνθρωποι με αισθήματα, συναισθήματα και όνειρα. Είναι οι "καλοί άνθρωποι" που σου δίνουν το χέρι όταν σκοντάφτεις χωρίς να περιμένουν ανταπόδοση. Είναι οι "καλοί άνθρωποι" της διπλανής μας πόρτας στην απάνθρωπη πολυκατοικία της πόλης που σου δίνουν ένα τριαντάφυλλο από τη γλάστρα που πότισαν λίγο πριν στο μπαλκόνι τους. Είναι οι "καλοί άνθρωποι" που θα σου δώσουν λίγο από το δικό τους μαλόξ για να αντέξεις τα δακρυγόνα στη σκορπισμένη διαδήλωση...

Ο Θανάσης είμαστε όλοι εμείς.

Θανάσης Τσακίρης

Μικρό οδοιπορικό στην πανέμορφη Δράμα

Με την ευκαιρία της πανελλαδικής σύσκεψης της Ενιαίας Αγωνιστικής Συσπείρωσης στη Θεσσαλονίκη για το 2010, ταξιδέψαμε μέχρι τη Δράμα όπου και διαπιστώσαμε ότι πρόκειται για μια πραγματικά ξεχωριστή πόλη. Ο διαμορφωμένος χώρος στις πηγές της Αγίας Βαρβάρας κλέβει κυριολεκτικά την παράσταση στο κέντρο της Δράμας. Τα παλιά κτίρια που βρίσκονται διάσπαρτα στην πόλη και ιδιαίτερα γύρω από τις πηγές έδωσαν ένα απίστευτο χρώμα και άρωμα στη μεσημεριανή μας βόλτα η οποία είχε ως κατάληξη το φημισμένο καφέ Ελευθερία. Επισκεφθήκαμε επίσης τις παλιές καπναποθήκες στη βόρεια πλευρά των πηγών της Αγίας Βαρβάρας καθώς και το Αρχαιολογικό Μουσείο (φωτο) στο οποίο εκτίθενται ευρήματα των προϊστορικών οικισμών της περιοχής (Σιταγοί, Αρκαδικό). Ας σημειωθεί ότι η Δράμα είναι μια πολύπαθη πόλη, με μεγάλη συνεισφορά στους κοινωνικούς και εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες. Αυτό το γνωρίζουν οι Δραμινοί πολύ καλύτερα από όλους...

Οι πηγές της Αγ. Βαρβάρας στο κέντρο της πόλης.

Η επόμενη ημέρα μας βρήκε στο σπήλαιο του Αγγίτη (σπήλαιο του Μασρά), το οποίο είναι το μεγαλύτερο ποτάμιο σπήλαιο του κόσμου (με μήκος 21 χιλιάδες μέτρα) και βρίσκεται στην Προσοτσάνη του νομού Δράμας. Η ιδιαιτερότητά του έγκειται στο γεγονός ότι στο δάπεδό του κυλιέται ο ποταμός Αγγίτης. Το σπήλαιο είναι επισκέψιμο σε μήκος 500 μέτρων. Η επίσκεψή μας στο σπήλαιο έγινε με συνοδεία ξεναγού και η τιμή ήταν επτά ευρώ το άτομο.

Δεν θα μπορούσαμε φυσικά να επισκεφθούμε μια πόλη χωρίς να περάσουμε από το κατάστημα της Εμπορικής Τράπεζας. Οι συνάδελφοι εκεί μας υποδέχθηκαν θερμά παρόλη την πίεση της δουλειάς. Χαρήκαμε ιδιαίτερα για το καλό κλίμα το οποίο συναντήσαμε, όμως ακόμα περισσότερο χαρήκαμε για τη λειτουργία 3(τριών) ταμείων στο κατάστημα πράγμα που επιτρέπει στους συναδέλφους να κάνουν και αυτοί το μικρό τους διάλλειμα χωρίς να παρουσιάζεται πρόβλημα στη ροή των συναλλαγών. Ανταλλάξαμε λίγες αληθινές κουβέντες και μοιραστήκαμε τις κοινές εμπειρίες από τον σκληρό καθημερινό αγώνα. Ευχρησθήκαμε καλή δύναμη σε όλους και αποχωρήσαμε καθώς πλησίαζε η ώρα που έπρεπε να "αφήσουμε" το ξενοδοχείο. Άλλωστε οι Δραμινοί είχαν αρχίσει να συρρέουν στο κατάστημα για τις καθημερινές τους δοσοληψίες.

Χωρίς καμία δόση υπερβολής είναι αλήθεια ότι τη Δράμα λίγο την είδαμε, πολύ όμως την αγαπήσαμε. Συνιστούμε ανεπιφύλακτα σε όποιον σχεδιάζει μικρές αποδράσεις από το αποπνικτικό κλίμα των μεγαλουπόλεων, να την επισκεφθεί και αυτή και τα περίχωρά της.

Φωτό από το εσωτερικό του Αρχ. Μουσείου Δράμας.

Σπύρος Μητροτάσιος

ΕΚΤΟΣ

ΔΙΚΤΥΟΥ

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ NO 1

Αυτόν το καφέ ποιος θα τον πιεί;

Ίσως η πιο κυνική ever "διαπίστωση" των συνεργατών μας να αφορά στον πρωινό μας καφέ... για όσους προλαβαίνουν βέβαια να τον πιουν-πριν πέσουν τα πρώτα τηλεφωνήματα για στόχους και τέτοια-και δεν τους κάτσει στο λαιμό.

Στο "εντός δικτύου" τους λοιπόν έχουν ένα αφιέρωμα στις λεγόμενες εβδομαδιαίες συναντήσεις με τον πομπώδη τίτλο "Εβδομαδιαία συνάντηση απαραίτητη όσο και ο πρωινός καφές (!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!)"

Καλά ρε παιδιά πλάκα μας κάνετε ή τσιγάρα δεν έχετε; Μας έχει γίνει τόσο απαραίτητη νομίζετε η 12ωρία που γουστάρουμε μια φορά την εβδομάδα να τραβιόμαστε απογευματινάκια για επιπλέον ψαλτήρι; Θα πάθουνε και τίποτα τα νεύρα μας με τόση καφεΐνη! Να τον πίνουμε δηλαδή το πρωί...να "τον πίνουμε" και το απόγευμα;... εεε, τον καφέ βεβαίως βεβαίως. Πλάκα μας κάνετε έτσι;

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ NO 2

Θα γυρίσει και ο τροχός

Στην ίδια παράγραφο οι συντάκτες του εντύπου της τράπεζας αναφέρουν "Κάθε εβδομάδα ο Διευθυντής του Καταστήματος συναντιέται με την ομάδα του για την παρουσίαση των στόχων

...και μπλα μπλα...το γνωστό τροπάριο. Περιμένουμε και εμείς, διαβάζοντας παρακάτω, να δούμε τι ώρες γίνονται αυτές οι συναντήσεις. Του κάκου..."προσεκτικοί οι συντάκτες το κάνουν τουμπέκι"...σκεφτόμαστε. "Άσε μη το δει κανένας από το Σύλλογο που δεν κοιμάται τον ύπνο του δικαίου και μας το κοπανάει"...θα σκέφτηκαν. Και να που έπεσαν μέσα οι δικοί σου...Στην άκρη λοιπόν της σελίδας μαζί με κάτι άλλα σκιστάκια της συμφοράς, με κάτι στόχους στο τοίχο, βελάκια και τέτοια... έχουν και ένα ρολογάκι!! Και τι ώρα λένε να δείχνει αυτό το ρολογάκι; Την ώρα που σχολάμε; Μπα βάλτε κάτι παραπάνω. Κανά μισάωρο μετά; Βάλτε κάτι είπαμε ντε. Καμιά ώρα; Ούτε. Ο δείκτης είναι γυρισμένος στις πέντε. Μιάμιση δηλαδή ώρα μετά το σχολάσμα!! Τυχαίο; Δεν νομίζω. Που θα πάει όμως θα γυρίσει και ο τροχός μπροστά...και το ρολόι πάλι πίσω!

Τι σημαίνει η λέξη ΔΑΣΚΕ

1. Δασικός Συνεταιρισμός Κεφαλόβρυσου
2. Ακρωνύμιο της νεοδημιουργηθείσας παράταξης ΔΑκε-παΣΚΕ
3. Διασταύρωση Δαλματικού κυνός και Χάσκυ
 - Ο πρώτος νικητής κερδίζει μια τηλεφωνική προαγωγή από τον συνδικαλιστικό του "εκπρόσωπο" (αν έχει), με την προϋπόθεση να μην τη δικαιούται. Αν πάλι τη δικαιούται ο άνθρωπος, θα ενημερωθεί και πάλι τηλεφωνικά για ευνόητους λόγους.
 - Ο δεύτερος νικητής κερδίζει μια μετάθεση σε κατάσταση της αρεσκείας του. Μοναδική προϋπόθεση να γλύψει αρκετά ώστε ο συνάδελφος που βρίσκεται ήδη εκεί να απομακρυνθεί δεόντως.
 - Ο τρίτος νικητής δεν κερδίζει τίποτα.

ΟΙ ΑΤΟΜΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

...Οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες είχαν επιβάλλει ατομικούς στόχους στους στρατηγούς, αυτοί με τη σειρά τους τους επιμέριζαν στους χιλιάρχους, οι χιλιάρχοι στους εκατόνταρχους, αυτοί στους δέκαρχους και οι δέκαρχοι στους λεγεωνάριους. Η μη επίτευξη των ατομικών στόχων καταγραφόταν στο *deltum voluntazione* και οι συχνές αποτυχίες συνήθως συνεπαγόταν είτε μετάθεση στις φρουρές *Petibotum*, *Babaogum* ή σε κάποια άλλη γύρω από ένα, περιβόητο τότε, γαλατικό χωριό, είτε τοποθέτηση σε *frigidarium*.

Στον Πόντιο Πιλάτο είχαν ανατεθεί, μεταξύ των άλλων, και στόχος για 93 σταυρώσεις το μήνα. Όταν εμφανίσαν μπροστά του το Χριστό, είχε μόλις ενημερωθεί το SDAP, ότι ο στόχος του τρέχοντος μηνός είχε καλυφθεί κατά 132, 88 %, η περιφέρειά του ήταν στην κατάταξη και επομένως προς το παρόν απέφευγε τη μετάθεση ή το *frigidarium*. Μπορούσε λοιπόν να παραμείνει ουδέτερος ως προς τη σταύρωση του χριστού. Εξ άλλου δεν υπήρχε περίπτωση *cross selling*. Γι'αυτούς τους λόγους ο Πιλάτος ένιψε τας χείρας του και όχι για αυτούς που ισχυρίζεται η επίσημη ιστοριογραφία.

*το παρόν αποτελεί απόσπασμα από διδακτορική διατριβή

ΜΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ

«Αντί να λένε στους πελάτες ότι το επιτόκιο ταμειευτηρίου είναι 0, 1%, να τους χαμογελάτε με ένα πλατύ και ωραίο χαμόγελο. Έτσι ούτε όσους έχουμε θα φύγουν αλλά με το χαμόγελο θα προσελκύσουμε και νέους πελάτες».

Όταν έχεις τέτοια στελέχια (ναι στελέχια) δεν χρειάζεσαι τίποτα άλλο παρά να αναφωνήσεις: Με το χαμόγελο στα χείλη θα πάει η Τράπεζα μπροστά.

ANTIO K. ΛΕΟΝΤΙΟΥ...

Αντίο κ. Λεοντίου, στο καλό και να μην ξανάρθετε. Πως τον θυμηθήκαμε;

Ε!! Ξεχνιούνται τέτοια αστέρια;

Άλλωστε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, του Δεκεμβρίου, αρκετούς μήνες πριν φύγει, είχε την τιμητική του...

Θα θυμόμαστε όμως με συγκίνηση τη μεγάλη ρήση του, σε συγκέντρωση περιφέρειας:

«Μην ξανακούσω δικαιολογίες ότι δεν προλαβαίνετε - μέχρι τις 15:15 θα κάνετε τις επαφές σας με τους πελάτες και τις πωλήσεις και μετά θα κάνετε το εκτελεστικό κομμάτι και τις υπόλοιπες δουλειές του καταστήματός σας»!!!!
Εύγε!!!

ΤΟ ΘΡΑΣΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ

- Ο ένας...: «...Την Δευτέρα 2011 και ώρα 15. 30 στην αίθουσα εκπαίδευσης του δικτύου επί της Λ. Κηφισίας 90 στο Μαρούσι θα γίνει ενημέρωση από... για τα νέα προϊόντα που θα ισχύσουν από τον Απρίλιο... Η παρουσία ενός λειτουργού ιδιωτών από κάθε κατάσταση κρίνεται απαραίτητη»
- Ο άλλος...: «... Την Τρίτη στις 16:00 θα γίνει ο συντονισμός της Ομάδας. Σας παρακαλώ να είστε όλοι παρόντες...» κλπ. κλπ...

- Κι ένας άλλος...: «Την Τετάρτη... στις 16:00 θα πραγματοποιηθεί ο τακτικός μηνιαίος συντονισμός της ομάδας μας. Η παρουσία σας απαραίτητη...» κλπ. κλπ.

- Κι ένας άλλος: «Την Πέμπτη.... στις 15:45 θα πραγματοποιηθεί...» κλπ. κλπ.

Ανερευθρίαστα όλοι οι παραπάνω - έχουμε τα σχετικά *lotus notes* στα χέρια μας για όποιον αμφισβητεί - αλλά και πολλοί άλλοι Διευθυντές Καταστημάτων, Κέντρων ή Περιφερειών δεν ντρέπονται ούτε φοβούνται να αποτυπώσουν γραπτά τις συχνότερες πλέον εκτός ωραρίου συγκεντρώσεις, συσκέψεις, συντονισμούς και ό, τι άλλο του κατεβαίνει του καθενός (αυτού δεν του κατεβαίνει, από τη Διοίκηση έρχονται όλα αυτά).

Αν προσθέσουμε και ότι σε κάθε κατάσταση γίνεται κάθε εβδομάδα συνάντηση - συγκέντρωση εκτός ωραρίου σύμφωνα με τις οδηγίες και τις κατευθύνσεις, επίσης της Διοίκησης, καταλαβαίνετε που έχουμε φτάσει. Εκεί, στην Ευπόλιδος 8, οι ΔΗΣΥΕ - ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ άκουσαν τίποτα;!!!!

Απλώς ρωτάμε...

ΟΠΩΣ ΕΛΕΓΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ...

‘Η ΕΧΟΥΝ ΕΚΤΡΟΧΙΑΣΤΕΙ...

- «Η κατάσταση στο κατάστημά σας δεν πάει καλά. Είναι απαραίτητο να ενεργοποιηθείτε περισσότερο. Έχουμε δεσμευτεί όλοι μας ότι θα κάνουμε ό, τι περνάει από το χέρι μας για να γυρίσουμε την Τράπεζα..... (...) ...και τη δέσμευσή μας αυτή πρέπει να την πραγματοποιήσουμε... και αυτό όπως έλεγαν και οι Ρωμαίοι *Acta Non Verba*, δηλαδή πράξεις και όχι λόγια...»
- «Σας αποστέλλουμε συνημμένα ένα αρχείο το οποίο αφού το συμπληρώσετε θα το αποστέλλετε κάθε Δευτέρα στους κ. κ..... στην περίπτωση που τα κατάστημά σας εμφανίζει στο τέλος της εβδομάδας μηδενική παραγωγή ή πολύ χαμηλή παραγωγή»
- «Όπως γνωρίζετε έχουν μείνει ελάχιστες ημέρες για την επίτευξη του στόχου..... και δυστυχώς έχουμε υλοποιήσει μόνον το 42% του στόχου..... Συνεχίζουμε αποφασιστικά, όλοι μαζί και ο καθένας μόνος του. Η εβδομάδα αυτή είναι πολύ κρίσιμη».
- «Very good product, good preparation and - by all means - good sales. 4, 5% commission on the spot". !!!
- «Έχει τονιστεί κατ'επανάληψη ότι τα συστατικά εκείνα που θα αλλάξουν την πορεία της Τράπεζας μας είναι μεταξύ άλλων το ξεπέραςμα της αδράνειας και η ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑ».
- «... Εξυπακούεται ότι, περιμένω από εσάς εξηγήσεις για τα πενιχρά αποτελέσματα που έχει το κατάστημά σας μέχρι τώρα...».

Τα παραπάνω είναι ένα ελάχιστο δείγμα από τις άπειρες καθημερινές έγγραφες πιέσεις και καλυμμένους εκβιασμούς προς τους διευθυντές ή τους εργαζόμενους για την επίτευξη των στόχων.

Αν μιλήσουμε και για την καθημερινή προφορική, ανά 2ωρο - 3ωρο σχεδόν, πίεση για το τι έγινε, πως πάτε, γιατί δεν κάνατε αυτό, γιατί δεν κάνατε το άλλο, γιατί δεν ανεβάσατε καθόλου το στόχο σήμερα, τι θα κάνετε μέχρι το μεσημέρι, τι έχετε προγραμματίσει για αύριο κλπ κλπ, με απαξιωτικές εκφράσεις και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, έχουμε μια εικόνα που δημιουργεί ένταση, άγχος και μεγάλο στρες στους εργαζόμενους με πολλαπλές επιπτώσεις στην ψυχική τους υγεία.

Μήπως εκεί, στην Ευπόλιδος 8, οι ΔΗΣΥΕ - ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ άκουσαν τίποτα;!!!

Απλώς ρωτάμε....

Ο Teller είπτε:

Τα μάθατε; Παρελθόν ήλει αποθεθεί για το τμήμα Εξαγορών και Συγκωνεύσεων της επενδυτικής τραπεζικής της γαλλικής τράπεζας *Credit Agricole*, ο *Andrea Bozzi*, σύμφωνα με την *La Tribune*. Η αντικατάσταση του *Bozzi* από τον *Bertrand Peyrelongue* είναι μέρος της αναδιοργάνωσης του *management* της *Credit Agricole*.

Και είχα μια σκασίδα!!!!